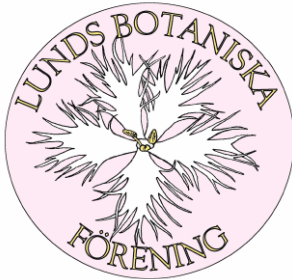

2017-12-14

Till
Miljöavdelningen
Länsstyrelsen i Skåne

Bevarandeplan för Natura 2000-området Kullaberg (Se 0430092) i Skåne

Efter att ha tagit del av den rätt omfattande bakgrundsinformation som konstateras att den initiala ambitionen varit hög, emellertid är tyvärr nuvarande text behäftad med ett flertal oklarheter och fel och förefaller inte genomarbetad.

Låt mig nämna några exempel utan att för den skull göra anspråk på fullständighet. Kattfot anges vara en förekommande art i olika naturtyper men dessa uppgifter undrar jag varifrån de härstammar och min uppfattning är att arten saknas på Kullaberg.

Näbbstarr anges i annat sammanhang och ej heller för denna art hittar jag någon uppgift som styrker riktigheten i påståendet. På sid 20 nämns förekomst av strandmaskros vilket inte är riktigt och arten är ej känd från Skåne. Antingen kan man skriva strandmaskros eller östersjömaskros.

Rankstarr nämns som art i naturtypen näringsrik bokskog och där kan den mycket väl finnas men i så fall i skogskärr. Ser för övrigt inga fynd av arten innevarande sekel från Kullaberg men ett fåtal förekomster är angivna från 1990-talet.

Skogslysing tas upp som art i naturtypen näringsrik ekskog. Förvisso finns arten på Kullaberg men det är endast en förekomst och den är minskande. Vid den senaste noteringen på Artportalen fanns arten inom ett 6 m² stort område och i vilken naturtyp kan nog vara föremål för olika uppfattningar. Här vore det på sin plats att fundera på vilka åtgärder som behövs för att ha kvar förekomsten då skogslysingen i nuläget är trängd av skärmstarr och björnbär.

Vid beskrivning av naturtypen ris- och gräsheddar, nr 4030, så uppräknas ett stort antal kärlväxter. Denna naturtyp ska enligt definitionen motsvara torr hed och då måste man ifrågasätta en del av dessa nämnda växter eftersom flera arter är tydligt fuktkrävande. Till detta ska läggas att enligt referenslistan är fynd endast uppdaterade från Artportalen till och med 2011 vilket är högst anmärkningsvärt.

Den totala områdesarealen för Natura 2000-området Kullaberg är 1358 hektar. I tabell 1 redovisas dels naturtyp och dels areal med bedömd bevarandestatus. Avseende vegetationsklädda havsklippor anges arealen till 35,1 hektar och att bevarandestatus är fullgod. Med några decenniers perspektiv på hur vegetationen utvecklats på Kullaberg så är det uppenbart att det sker en pågående igenväxning. Detta innebär i så fall att status inte är fullt så bra som det redovisas och dels kan man ifrågasätta om arealen är lika stor som den som redovisas. Eftersom länsstyrelsen påpekar att bland annat denna naturtyp prioriteras behöver denna fråga presenteras på ett stringentare sätt. Föreningens bedömning är att insatser

bör sättas in då igenväxning utgör hot mot flera arter. Framförallt gäller detta på bergets sydsida och främst i områden med kalkgynnad örtvegetation.

Bland bevarandeåtgärder nämns att det är prioriterat att grova träd ska frihuggas från yngre träd. I det sammanhanget tål det att framföras att stora delar av skogen är starkt utsatt vid storm och att gallringar kan öka vindkänsligheten och utgöra hot för kvarstående träd. Torra hedar och enefälader behöver regelbunden röjning och det instämnes till fullo i. Det borde dessutom läggas till att detta också gäller för vegetationsklädda kustklippor och berghällar samt småvatten.

Med rätt stor tydlighet framgår att det bland bevarandeåtgärder ska tillses att det sker förnyring av såväl ek som bok. Dessa slutsatser verkar väl genomtänkta men tyvärr blir jag inte övertygad om att de åtgärder som presenteras är helt genomtänkta i alla sina detaljer.

Konklusionen är att Natura 2000-området Kullaberg är ett mycket viktigt område att skydda och att det krävs en tillförlitlig bevarandeplan. Nuvarande underlag bör genomarbetas och uppdateras vad gäller bakgrundsinformation och vad gäller bevarandeåtgärderna så skulle även dessa behöva skrivas på ett mera stringent sätt.

Vänliga hälsningar

Åke Svensson
Ordförande
Lunds Botaniska Förening

Lund den 14 december 2017